

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

49e ZITTINGSPERIODE

GEWONE ZITTING 1998-1999

**HANDELINGEN VAN DE
OPENBARE COMMISSIEVERGADERINGEN**

26/04/1999

C 799 Justitie

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS DE BELGIQUE

49e LÉGISLATURE

SESSION ORDINAIRE 1998-1999

**ANNALES DES
RÉUNIONS PUBLIQUES DE COMMISSION**

26/04/1999

C 799 Justice

Sommaire

Lundi 26 avril 1999

COMMISSION DE LA JUSTICE - C 799

Question orale de Mme Anne Van Haesendonck au ministre de la Justice sur "le suivi de la législation relative à la présence équilibrée d'hommes et de femmes au sein des organes fédéraux d'avis" (n° 2235)

orateurs : Mme **Van Haesendonck**, M. **Van Parys**, ministre de la Justice

Questions orales jointes de :

- M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "le récent cambriolage au palais de justice de Gand" (n° 2245)

- M. Francis Van den Eynde au ministre de la Justice sur "la série de vols qui ont eu lieu au palais de justice de Gand et sur les mesures qui sont prises pour les enrayer" (n° 2284)

orateurs : MM. **Van Hoorebeke**, **Van den Eynde**, **Van Parys**, ministre de la Justice

Question orale de M. Olivier Deleuze au ministre de la Justice sur "le suivi des dossiers d'infractions en matière d'urbanisme et d'aménagement du territoire par le parquet de Dinant" (n° 2246)

orateurs : MM. **Deleuze**, **Van Parys**, ministre de la Justice

Interpellation de M. André du Bus de Warnaffe au ministre de la Justice sur "les difficultés rencontrées par les personnes majeures adoptées pour remplir les formalités prévues par le Code civil pour contracter mariage" (n° 2325)

orateurs : MM. **du Bus de Warnaffe**, **Van Parys**, ministre de la Justice

Question orale de M. Dirk Pieters au ministre de la Justice sur "des apports d'universalité ou d'une branche d'activité" (n° 2259)

orateurs : MM. **Pieters**, **Van Parys**, ministre de la Justice

Question orale de M. Jacques Vandenhautte au ministre de la Justice sur "une décision du parquet de Bruxelles" (n° 2260)

orateurs : MM. **Vandenhautte**, **Van Parys**, ministre de la Justice

Question orale de M. Frans Lozie au ministre de la Justice sur "d'éventuelles accusations injurieuses contre une psychothérapeute, experte dans le traitement et le suivi des pédophiles" (n° 2275)

orateurs : MM. **Lozie**, **Van Parys**, ministre de la Justice

Question orale de M. Frans Lozie au ministre de la Justice sur "la désignation d'un officier de liaison à Washington" (n° 2276)

orateurs : MM. **Lozie**, M. **Van Parys**, ministre de la Justice

Question orale de Mme An Hermans au ministre de la Justice sur "le traitement de l'octroi d'autorisation aux fabriques d'église de vendre et d'acquérir des biens (im)mobiliers" (n° 2278)

orateurs : Mme **Hermans**, M. **Van Parys**, ministre de la Justice

Inhoud

Maandag 26 april 1999

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE - C 799

Mondelinge vraag van mevrouw Anne Van Haesendonck aan de minister van Justitie over "de opvolging van de wetgeving met betrekking tot de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in de federale adviesorganen" (nr. 2235)

sprekers : mevrouw **Van Haesendonck**, de heer **Van Parys**, minister van Justitie

Samengevoegde mondelinge vragen van :

- de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de recente diefstal in het gerechtsgebouw te Gent" (nr. 2245)

- de heer Francis Van den Eynde aan de minister van Justitie over "de reeks diefstallen die zich voordoen in het justitiepaleis van Gent en welke maatregelen er worden getroffen om dit tegen te gaan" (nr. 2284)

sprekers : de heren **Van Hoorebeke**, **Van den Eynde**, **Van Parys**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Olivier Deleuze aan de minister van Justitie over "de opvolging door het parket van Dinant van de dossiers van overtredingen inzake urbanisme en ruimtelijke ordening" (nr. 2246)

sprekers : de heren **Deleuze**, **Van Parys**, minister van Justitie

Interpellatie van de heer André du Bus de Warnaffe tot de minister van Justitie over "de moeilijkheden die meerderjarige geadopteerden ondervinden om te voldoen aan de in het Burgerlijk Wetboek voorgeschreven vormvereisten om een huwelijk te kunnen aangaan" (nr. 2325)

sprekers : de heren **du Bus de Warnaffe**, **Van Parys**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Dirk Pieters aan de minister van Justitie over "de inbreng van een algemeenheid van goederen of van een bedrijfstak" (nr. 2259)

sprekers : de heren **Pieters**, **Van Parys**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Jacques Vandenhautte aan de minister van Justitie over "een beslissing van het parket van Brussel" (nr. 2260)

sprekers : de heren **Vandenhautte**, **Van Parys**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Frans Lozie aan de minister van Justitie over "de mogelijke lasterlijke aantijgingen tegen een psychotherapeute, experte in de behandeling en opvolging van pedofielen" (nr. 2275)

sprekers : de heren **Lozie**, **Van Parys**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Frans Lozie aan de minister van Justitie over "de aanstelling van een verbindingsofficier te Washington" (nr. 2276)

sprekers : de heren **Lozie**, **Van Parys**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van mevrouw An Hermans aan de minister van Justitie over "de behandeling van het verlenen van machtiging aan kerkfabrieken tot verkoop en aankoop van (on)roerende goederen" (nr. 2278)

sprekers : mevrouw **Hermans**, de heer **Van Parys**, minister van Justitie

COMMISSION DE LA JUSTICE

RÉUNION PUBLIQUE DU
LUNDI 26 AVRIL 1999

PRÉSIDENCE de
M. du Bus de Warnaffe

La séance est ouverte à 14.09 heures.

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

OPENBARE VERGADERING VAN
MAANDAG 26 APRIL 1999

VOORZITTER :
De heer du Bus de Warnaffe

De vergadering wordt geopend om 14.09 uur.

Mondelinge vraag van mevrouw Anne Van Haesendonck aan de minister van Justitie over "de opvolging van de wetgeving met betrekking tot de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in de federale adviesorganen" (nr. 2235)

Question orale de Mme Anne Van Haesendonck au ministre de la Justice sur "le suivi de la législation relative à la présence équilibrée d'hommes et de femmes au sein des organes fédéraux d'avis" (n° 2235)

De voorzitter : Mevrouw Anne Van Haesendonck heeft het woord.

Mevrouw Anne Van Haesendonck (CVP) : Mijnheer de minister, ik wil u graag een vraag stellen over de opvolging van de wetgeving inzake de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in de federale adviesorganen. Zoals u weet voorzag de wet van 20 juli 1990 een regeling ter bevordering van het aantal vrouwen in organen met adviserende bevoegdheid. Deze wetgeving werd in 1997 iets strenger gemaakt. De nieuwe wet bepaalde dat federale adviesorganen moesten voldoen aan de 1/3 - 2/3-regel, dit ten laatste op 31 december 1999. Mijnheer de minister, ik stel deze vraag nu omdat onlangs op de Ministerraad een inventaris terzake van de federale adviesorganen werd besproken. Hieruit bleek dat zeer weinig adviesorganen van de verschillende departementen al aan de 1/3 - 2/3-regel voldeden. Verder zal het feit dat er verkiezingen in aantocht zijn een zekere vertraging van de initiatieven teweegbrengen. De voorziene einddatum is 31 december

1999 en de wet bepaalt dat adviesorganen die dan niet aan de voorwaarden voldoen, niet langer rechtsgeldige adviezen zullen kunnen uitbrengen. Het is dus van enig belang dat deze regeling volledig wordt uitgevoerd tegen 31 december 1999.

Mijnheer de minister, wat uw departement betreft, voldeden een aantal adviesorganen die in de inventaris voorkomen nog niet helemaal aan de opgelegde voorwaarden. Bij uw departement kunnen als gevolg van de hervorming van Justitie ook een aantal nieuwe adviesorganen zijn opgericht die eveneens onder deze wetgeving vallen. Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken bij uw departement ? Zult u nog initiatieven nemen om aan de voorwaarden te voldoen ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

De heer Van Parys, minister van Justitie : Mevrouw Van Haesendonck, u weet hoe gevoelig ik ben voor deze bijzonder belangrijke materie. Ook bij het departement van Justitie moet dit concreet worden ingevuld. Naar aanleiding van uw vraag heb ik de diensten onmiddellijk laten uitzoeken waar er eventueel problemen zouden kunnen zijn met betrekking tot het invoeren van de 1/3 - 2/3-regeling. Een aantal organen respecteert deze regel nog niet, namelijk de Nederlandstalige afdeling van de departementale Raad van Beroep, de Franstalige afdeling van het College van de Dienstcheefs, de commissie Internering, de commissie belast met het uitwerken van de basiswet gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden en

de commissie voor de Gerechtskosten in Strafzaken. Het kan uiteraard niet door de beugel dat deze organen niet voldoen aan de regel.

Op 5 februari heeft de directieraad van het ministerie van Justitie een werkschema opgesteld dat intussen in uitvoering is. In dit schema zijn verschillende stappen te onderscheiden. In een eerste fase belasten de directeurs-generaal van de diverse diensten binnen het departement één of meer van hun medewerkers met het centraliseren van de gegevens met betrekking tot alle comités en commissies die onder het ministerie ressorteren. Daartoe moeten de huidige samenstelling, het laatste besluit houdende vaststelling van de samenstelling, de wettelijke basis en eventueel het huishoudelijk reglement uiterlijk tegen 30 april aan het secretariaat-generaal worden bezorgd.

Eigenlijk was de eerste fase een periode van inventarisatie en van verzameling van informatie en eindigde op 30 april. Tijdens die periode werden eveneens bijkomende vragen gesteld aan mevrouw Smet, minister van Tewerkstelling en Arbeid, belast met het Beleid van gelijke kansen voor mannen en vrouwen, inzake de toepassing van de wet van 20 juli 1990, precies ter bevordering van een evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in organen met adviserende bevoegdheid. Inmiddels ontvingen mijn diensten de antwoorden van mevrouw Smet.

In een tweede fase, waarvan de periode zich situeert tussen 1 mei tot 30 juni, zal voor de commissies en comités waar de wettelijk vastgestelde verdeelsleutel

niet werd gerespecteerd, een oproep naar kandidaten worden gelanceerd. Indien nodig zullen personen ambtshalve worden aangeduid.

In de laatste fase ten slotte, zullen nieuwe besluiten worden voorbereid, waarbij de organen conform de wet zullen worden samengesteld.

Deze timing zal ons toelaten in regel te zijn binnen de door de wet vooropgestelde termijn. Te dien einde werden trouwens alle voorbereidingen getroffen.

De voorzitter : Mevrouw Anne Van Haesendonck heeft het woord.

Mevrouw Anne Van Haesendonck (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord waaruit inderdaad blijkt dat hij gevoelig is voor deze materie en dat ernstige inspanningen worden geleverd om tegen 31 december 1999 te voldoen aan de wettelijke voorwaarden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

Samengevoegde mondelinge vragen van :

- de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de recente diefstal in het gerechtsgebouw te Gent" (nr. 2245)

- de heer Francis Van den Eynde aan de minister van Justitie over "de reeks diefstallen die zich voordoen in het justitiepaleis van Gent en welke maatregelen er worden getroffen om dit tegen te gaan" (nr. 2284)

Questions orales jointes de :

- M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "le récent cambriolage au palais de justice de Gand" (n° 2245)

- M. Francis Van den Eynde au ministre de la Justice sur "la série de vols qui ont eu lieu au palais de justice de Gand et sur les mesures qui sont prises pour les enrayer" (n° 2284)

De voorzitter : De heer Karel Van Hoorebeke heeft het woord.

De heer Karel Van Hoorebeke (VU) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, hopelijk ligt deze materie u even na aan het hart als de vorige.

Mijnheer de minister, na de inbraak in het gerechtsgebouw te Gent, twee weekenden geleden, was u naar verluidt

al erg boos en naar het schijnt was u vorig weekend zeer verbolgen. U ging zelfs ter plaatse om een reprimande te geven aan de verantwoordelijken terzake.

Welnu, mijnheer de minister, om een beleid te voeren is er uiteraard meer nodig dan boosheid en verbolgenheid.

De twee recente inbraken te Gent zijn geen alleenstaande gevallen. In dat verband denk ik aan vorige inbraken te Gent waarover ik toen ook reeds interpelleerde en waarbij eveneens wapens, geld en drugs werden gestolen. Voorts was er een brandstichting te Eupen in 1997 en een brandstichting te Tongeren waarover de heer Bourgeois u ondervroeg. Ten slotte is er het onveiligheidsprobleem in het gerechtsgebouw te Brussel.

Het onderwerp van mijn vraag is aldus geen nieuw gegeven.

Mijnheer de minister, sta mij toe een passage te citeren uit het antwoord van uw voorganger, de heer De Clerck, op de interpellatie van de heer Bourgeois, van 23 juni 1997, naar aanleiding van de brandstichting te Eupen: "Wij hebben niet gewacht op de brandstichting te Eupen om initiatieven te nemen. Er is een permanent overleg gegroeid met de rijkswacht. Die moet elk gebouw goed kennen omdat zij ook de gevangenen moet begeleiden... Er is een commissie geïnstalleerd die deze zaken opvolgt. Er zal in het kader van het meerjarenplan een uitbreiding van de kaders noodzakelijk zijn naast een nieuwe infrastructuur en informatica- en telecommunicatie-investeringen. Er zijn nu reeds mechanische en elektronische beveiligingen die systematisch worden uitgebreid". Dit antwoord dateert van juni 1997; ik herhaal dat de problematiek niet nieuw is.

Mijnheer de minister, vorige week antwoordde u op de vraag van de heer Bourgeois omtrent de algemene veiligheidsvoorzieningen in de gerechtsgebouwen van dit land, dat u ernstig werk maakt van deze materie en dat terzake maatregelen werden genomen. Blijkbaar zijn deze inspanningen echter onvoldoende.

Alhoewel het nieuwe gerechtsgebouw in 2002-2003 in gebruik zal genomen worden, zal het hof van beroep in het oude gebouw gehuisvest blijven. De vaststelling dat men gemakkelijk een gerechtsgebouw kan binnendringen, er op de griffie doodleuk dossiers door elkaar kan halen, drugs en wapens kan stelen en geld kan ontvreemden, zijn voor mij redenen genoeg om dringend extra beveiligingsmaatregelen te

nemen. De ontvreemding van geld doet mij de wenkbrauwen fronsen. Twee jaar geleden heb ik dit probleem reeds aangekaart. Toenmalig minister De Clerck antwoordde dat er geen geld meer op de griffies zou achterblijven maar dat het onmiddellijk doorgestort zou worden op consignatiekassen.

Mijnheer de minister, ik verwacht een duidelijk antwoord. We kunnen, mijns inziens, niet langer aanvaarden dat de gerechtsgebouwen als het ware "open" gebouwen zijn. Welke maatregelen hebt u aangekondigd? Gelden deze maatregelen eveneens voor andere gerechtsgebouwen zoals die van Oudenaarde en Dendermonde? Bent u van mening dat de inbraken met diefstal in het gerechtsgebouw van Gent "gewone" diefstallen zijn of veeleer een wraakactie van een bende?

De voorzitter : De heer Francis Van den Eynde heeft het woord.

De heer Francis Van den Eynde (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, toen ik twee jaar geleden toenmalig minister van Justitie De Clerck aan de tand voelde over de opzienbarende inbraak in het gerechtsgebouw van Gent vergeleek ik het gebouw met een selfservice voor booswichten en misdadigers. De minister antwoordde dat hij mijn uitspraak niet overdreven vond. Hij beloofde maatregelen te nemen om nieuwe inbraken en diefstallen te voorkomen.

Mijnheer de minister, na de tweede inbraak vorig weekend hebt u zich behoorlijk kwaad gemaakt. De eerste steen van het nieuwe gerechtsgebouw is nog niet gelegd. Er moeten, mijns inziens, dringend maatregelen worden genomen. Het is een vertrouwd beeld duiven te zien neerstrijken op het dak van het gerechtsgebouw van Gent. Jammer genoeg is heel het gebouw een echte duiventil geworden waar iedereen zo maar in en uit kan lopen. Welke beveiligingsmaatregelen zult u nemen?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

De heer Van Parys, minister van Justitie : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik kan in grote mate de gevoelens van beide vraagstellers delen. Hun gevoelens zijn ook de mijne. Dit dossier heeft inderdaad mijn weekend beheerst.

Ik kan u meer concrete informatie geven over de diefstal van 17 april 1999. Uit het gerechtelijk onderzoek blijkt dat de dieven zich een toegang tot het gebouw hebben verschaft via de

stellingen die aan de kant van de Leie zijn opgesteld. Die stellingen zijn daar geplaatst voor het uitvoeren van een gevelrestauratie. Door de stellingen verandert de veiligheidsproblematiek van het gerechtsgebouw in grote mate. Er blijken een nieuw aantal zwakke plaatsen te bestaan door de toegangs-mogelijkheid van de stellingen. Via de stellingen kan het dak worden betreden. Vanop het dak kan men via een aantal lichtkoepels het gebouw binnendringen.

Uit het dossier van 17 april 1999 blijkt dat de inbrekers over het aangepaste materiaal beschikten om op verschillende plaatsen in te breken en zich also een toegang konden verschaffen tot de kelders in de zone waar de aangeslagen voorwerpen worden bewaard. Tijdens deze diefstal werden er geen wapens of drugs ontvreemd. De diefstal had betrekking op juwelen en buitenlandse valuta.

Ik heb me behoorlijk opgewonden omdat deze inbraak mogelijk is geweest. Ook vorig jaar waren er een aantal inbraken in het gerechtsgebouw. De ergernis werd totaal toen ik zaterdagvoormiddag werd opgebeld om mij te melden dat vrijdagavond opnieuw een inbraak had plaatsgevonden. Klaarblijkelijk hadden de dieven zich op dezelfde wijze een toegang verschaft tot het gebouw: zij waren via de stellingen op het dak geraakt en konden zich via de lucht- en lichtkoepels, mits enige acrobatie via een touw naar beneden laten zakken. Aldus konden zij in het gerechtsgebouw een aantal lokalen doorzoeken. Mijn ergernis was dermate dat ik onmiddellijk het initiatief heb genomen om ter plaatse te gaan, de diensten uitnodigend er ook te zijn. De procureur-generaal, de eerste voorzitter, de procureur, de onderzoeks-rechter - in dit dossier is al een onderzoeksrechter aangesteld -, de hoofdgriffier, de Regie der gebouwen, de politiediensten, de administratie van Justitie waren zaterdagmiddag allemaal verzameld. Wij kregen de gelegenheid na te gaan wat er zich had voorgedaan. Het parcours dat de dief of de dieven hadden uitgestippeld hebben wij gevolgd. Er kon worden vastgesteld dat geen geld werd vervaard. Men heeft trouwens niet gepoogd zich een toegang te verschaffen tot de kluis waar de gelden werden bewaard. Op een aantal plaatsen werd misschien een beperkt aantal bedragen ontvreemd, maar niet daar waar de waardepapieren en de valuta worden bewaard.

Wij hebben wel vastgesteld dat een vrij grote ravage was aangericht in het lokaal waar de wapens zijn ondergebracht.

Op basis van de huidige gegevens is echter niet duidelijk of er wel wapens werden gestolen. Wel werden er drugs ontvreemd, dat staat vast. Daarbij gaat het om vijf tot zes kilogram hasj die werden ontvreemd uit het lokaal waarin ook de wapens worden ondergebracht. Het was natuurlijk bijzonder flagrant dat er op een week tijd twee keer werd ingebroken: dit is onaanvaardbaar, dit is niet te verantwoorden. Ik heb mijn ongenoegen daarover kenbaar gemaakt aan de verschillende diensten en organen die zaterdagmiddag in het gerechtsgebouw waren. Bovendien heb ik geëist dat onmiddellijk maatregelen zouden worden getroffen. Allereerst heb ik opdracht gegeven een maatregel te treffen waarvan ik eigenlijk had gehoopt dat die reeds getroffen was de week daarvoor: in afwachting van een effectieve beveiliging en melding door de diensten hiervan, moet het gebouw dag en nacht worden bewaakt. De eerstkomende dagen zal de bewaking 's nachts door de rijkswacht worden uitgevoerd. Nadien zal dit eventueel gebeuren door een private bewakings-firma op kosten van het ministerie van Justitie. Zo hebben wij ten minste de garantie dat iets dergelijks zich niet meer zal herhalen in afwachting van de definitieve beveiliging van het gebouw.

Een andere evidente maatregel waartoe ik opdracht heb gegeven is het onmogelijk maken van toegang tot de stellingen. Mij lijkt dat voor de hand te liggen, maar in de praktijk is dat dus niet gebeurd. De stellingen zijn vrij toegankelijk, maar materieel kan men er wel iets aan doen om de toegang tot de stellingen onmogelijk te maken. Die opdracht werd gegeven en vanaf vandaag zou hieraan worden begonnen. Bovendien worden de stellingen volledig verlicht, zodat ook sociale controle mogelijk wordt. De bewaking waarvan reeds sprake zal binnen in het gebouw worden uitgevoerd, zodat hij onheil onmiddellijk kan worden gereageerd. Nog een derde initiatief leek mij evident. Ik heb opdracht gegeven om vanaf nu alle gelden en waarden onder te brengen op een veilige plaats, namelijk door een beroep te doen op financiële instellingen. Thans is het zo dat bij omzendbrief van de procureur-generaal van april 1997 hiertoe reeds instructies waren gegeven, dit naar aanleiding van reeds gebeurde feiten. Opdracht was gegeven om alle waarden en gelden die niet absoluut noodzakelijk in het gerechtsgebouw moesten worden ondergebracht, te doen verdwijnen: zij hadden ofwel op een rekening moeten worden gestort, ofwel in een kluis ondergebracht, afhankelijk

van de aard van de goederen. Ook hier werd dus gevraagd om onmiddellijk effectief de omzendbrief van de procureur-generaal na te leven.

Vandaag heeft de procureur-generaal zijn ambtgenoten gevraagd onmiddellijk een rapport op te maken over de toepassing van deze omzendbrief in de verschillende arrondissementen. De instructie is er en nu zullen wij nazien hoe zij wordt nageleefd. In Gent was dat niet volledig het geval: de Belgische valuta werden wel op een rekening gestort, maar sommige buitenlandse valuta niet. Zeker één financiële instelling was daartoe niet onmiddellijk bereid.

Ik ben van mening dat het helemaal niet moeilijk is een kluis te huren om deze valuta in onder te brengen. Ik heb zaterdag gezegd dat zij dit onmiddellijk moesten doen.

Vervolgens heb ik zaterdagmiddag nog twee andere elementen aangekaart. Er is onder meer het probleem van de aanwezigheid van wapens. Ik heb de vraag gesteld in welke mate het noodzakelijk is dat een dergelijke hoeveelheid wapens aanwezig is in het gerechtsgebouw. De diensten van het parket en het parket-generaal hebben mij gezegd dat het, met het oog op enkele lopende dossiers, noodzakelijk is een aantal van die wapens ter plaatse te hebben. Ik heb gevraagd om enkel de wapens die absoluut noodzakelijk zijn in het gebouw te houden. De andere wapens moeten verdwijnen en ze moeten op een veilige plaats worden ondergebracht.

Ik heb ook het probleem van de drugs ter sprake gebracht. Ook op dat vlak moet een veralgemening van de bestaande richtlijn worden nagestreefd. Het heeft geen enkele zin partijen inbeslaggenomen drugs onder te brengen in het gerechtsgebouw. Het volstaat in het gerechtsgebouw een staal te bewaren en de rest te vernietigen. Het lokaal voor misdadigers moet uit het gerechtsgebouw verdwijnen. Tot zover de maatregelen die ik zaterdagmiddag onmiddellijk heb aangekondigd. Bovendien heb ik iedereen erop gewezen dat het voor mij onbegrijpelijk was dat men deze maatregelen niet reeds had uitgevoerd.

Het probleem van Justitie is echter dat veel van deze problemen in eerste instantie tot de bevoegdheid van de Regie der Gebouwen behoren. De minister van Justitie heeft uiteraard een bepaalde verantwoordelijkheid als het gaat om het gerechtsgebouw maar hij is niet echt de eerste verantwoordelijke. Naar aanleiding van vorige misdrijven

werd op 28 april 1998 een veiligheidsplan opgesteld. Ik heb zaterdag zelf kunnen vaststellen dat dit plan niet volledig werd uitgevoerd. Ik heb daarover mijn ergernis geuit. De verantwoordelijken van de Regie der Gebouwen hebben mij gewezen op het complexe karakter van het gerechtsgebouw en de procedures inzake aanbesteding. Dit alles zorgt ervoor dat de concrete uitwerking van een aantal maatregelen soms op zich laat wachten. Ik heb hen gezegd dat vanaf maandag al het nodige moet worden gedaan om het gebouw elektronisch, mechanisch en organisatorisch te beveiligen. Het is echter evident dat de interne bewaking ook de vereiste garanties moet bieden.

Op budgettair vlak heeft Justitie reeds initiatieven genomen. Het meerjarenplan voor justitie en veiligheid voorziet een bedrag van 150 miljoen frank per jaar voor de beveiliging van de gerechtsgebouwen.

Dat bedrag was uitgetrokken op de begrotingen voor 1998 en 1999. Ik heb dus minister Flahaut, de administratie en de Regie der Gebouwen uitdrukkelijk gevraagd om de beveiliging van de gerechtsgebouwen - het gaat niet alleen om het gebouw in Gent waarover wij het vandaag hebben, maar ook om gebouwen elders waar zich problemen hebben voorgedaan - tot topprioriteit te maken en lessen te trekken uit de diefstallen in het verleden.

Nogmaals, het gaat hier om een bevoegdheid van de Regie der Gebouwen. Hij zal mij alleszins moeten aantonen waarom het bestaande veiligheidsplan nog steeds niet integraal is uitgevoerd. Er zijn natuurlijk wel een aantal onderdelen ervan verwezenlijkt en het gebouw kreeg inderdaad een aantal nieuwe zwakke plekken door de plaatsing van de stellingen. Er is geen grote technische kennis nodig om te beseffen dat door de plaatsing van stellingen het gebouw op een andere manier toegankelijk wordt. Iemand die van wanten weet, kan daar gemakkelijk misbruik van maken om het gebouw binnen te dringen. Men had daarmee dus rekening moeten houden.

Dat zijn de oplossingen op korte termijn.

Er zijn evenwel ook structurele oplossingen uitgewerkt met de bouw van nieuwe gerechtsgebouwen. De veiligheidsproblemen moeten daarmee helemaal zijn verholpen. Dat geldt voor zowel Gent, als Antwerpen en Kortrijk waar tegen 2002 een nieuw gerechtsgebouw met alle mogelijke veiligheidsvoorzieningen in gebruik zal worden genomen.

Ons eerste streefdoel moet een behoorlijke comfortabele vernieuwde huisvesting van alle actoren van de justitie zijn. Ik betreur het dan ook dat de media aan de beslissing dat er in Gent en Antwerpen een nieuw gerechtsgebouw komt, niet veel aandacht heeft besteed, terwijl bijvoorbeeld het programma *TerZake* tijdens de viering van de 1000ste uitzending wel uitvoerig heeft aangetoond hoe onaan gepast - dat was uiteraard terecht - het gerechtsgebouw in Gent wel is. Nochtans zou aan dat positief nieuws ruchtbaarheid moeten worden gegeven. Wij hebben daarin uiteindelijk allemaal samen geïnvesteerd.

Voor Gent behoudt het huidige gerechtsgebouw zijn functies. De bedoeling is dat, zodra de meeste diensten naar het nieuwe gebouw zijn overgebracht en de andere tijdelijk gehuisvest in een gebouw op de Martelaarslaan, het huidige gebouw wordt gerenoveerd, zodat het aan alle vereisten voldoet.

Ik onderstreep dat wat gebeurd is, onaanvaardbaar is. Ik heb ook onmiddellijk verschillende maatregelen bevolen en ik vond het absoluut noodzakelijk om aanwezig te zijn, ook al lijkt het mij dat dit niet onmiddellijk de opdracht van een minister van Justitie is en dat de verantwoordelijken, wie ook, zelf reeds initiatieven hadden kunnen nemen na de vorige diefstallen.

De heer Van Hoorebeke heeft gevraagd of de diefstal zou zijn ingegeven door wraak of door een voornemen om te provoceren en of dezelfde bende verantwoordelijk is. Dat zal het gerechtelijk onderzoek moeten uitmaken. Alleszins werd er een onderzoeksrechter aangesteld. Ik sluit niet uit dat het gaat om dezelfde personen of dat dezelfde personen er bij betrokken zijn, doordat ze gegevens aan anderen hebben doorgespeeld. Op basis van de inlichtingen van de gerechtelijke autoriteiten kan ik concluderen dat het blijkbaar niet de bedoeling was om dossiers of stukken te ontvreemden. Dat hebben zij althans niet vastgesteld.

De eerste keer ging het vooral om vreemde valuta en de tweede keer om drugs. Uit verder onderzoek zal moeten blijken of het om een of ander wapen ging. Op dit ogenblik kunnen we echter niet bevestigen dat er wapens zouden zijn gestolen.

De voorzitter: De heer Karel Van Hoorebeke heeft het woord.

De heer Karel Van Hoorebeke (VU): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitvoerig en duidelijk antwoord. Het is

juist dat er hier een dubbele bevoegdheid is, met name het ministerie van Justitie en de Regie der Gebouwen.

Uit uw antwoord moeten we echter afleiden dat er toch een aantal nalatigheden zijn.

Ten eerste, voormalig minister De Clerck heeft in 1997 reeds gezegd dat de bewaking van de gerechtsgebouwen eigenlijk een opdracht was van de rijkswacht die bovendien het best geplaatst is om dat te kunnen beoordelen.

Mijnheer de minister, u hebt zelf gezegd dat, als men stellingen rond een gebouw aanbrengt, de kwetsbaarheid van dat gebouw wordt vergroot. Voor mensen die professioneel zijn opgeleid en begaan zijn met veiligheid, ook van gerechtsgebouwen, moet dat toch opgevallen zijn. Dat is dus een eerste nalatigheid.

Ten tweede, u hebt terecht gerefereerd aan onze vroegere vraag in verband met het bewaren van geld en andere waarden. Blijkbaar werd toen een omzendbrief verstuurd die tot op vandaag niet volledig werd nageleefd. Dit is toch ook een nalatigheid. Wanneer omzendingen niet of niet volledig worden opgevolgd, dan zal men nooit slagen in zijn beleid, ook al tracht men dat zo goed mogelijk te voeren.

Dat zijn toch twee zaken die onmiddellijk in het oog springen.

De maatregelen die u hebt bevolen zijn mijns inziens terecht. Zoals u denk ik dat het niet nodig is om wapens in het gerechtsgebouw te bewaren. Ik heb nog niet veel zittingen meegemaakt waarin wordt gevraagd de in beslag genomen wapens te tonen. Het kan natuurlijk altijd, maar dan moet het toch mogelijk zijn om ze over te brengen, zoals ook de gevangenen worden overgebracht.

Het is inderdaad evenmin nodig die drugs daar te stockeren. Dat zijn echter maatregelen die men onmiddellijk had moeten uitvoeren.

Ik kan er mij alleen maar over verheugen dat daarvoor vandaag een duidelijke opdracht werd gegeven.

Het veiligheidsplan van 28 april 1998 is een jaar oud en blijkbaar is het ook niet volledig uitgevoerd. Wij weten dat de administratie traag werkt. Er moeten offertes worden gevraagd en er moeten prijzen worden vergeleken. Dit alles mag echter geen reden zijn voor een dergelijke vertraging in de uitvoering van het veiligheidsplan en om een aantal bijna levensnoodzakelijke zaken te verwezenlijken.

Mijnheer de minister, ik wens enkel nog het volgende te vernemen. Er is een gerechtelijk onderzoek aan de gang en er werd een onderzoeksrechter aangesteld. Komt er ook een disciplinair onderzoek? Immers, volgens mij kunnen er drie nalatigheden worden vastgesteld: ten eerste, de bewaking; ten tweede, het niet-naleven van de omzendbrief; ten derde, het feit dat het veiligheidsplan nog niet naar behoren is uitgevoerd.

Ik meen dat er toch een onderzoek zou moeten worden ingesteld ten einde na te gaan wie daarvoor verantwoordelijk is zodanig dat er desnoods sancties kunnen worden getroffen.

De voorzitter: De heer Francis Van den Eynde heeft het woord.

De heer Francis Van den Eynde (VL.BLOK): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord dat ik met heel veel aandacht heb beluisterd.

Ik denk dat u terecht gewezen hebt op de verantwoordelijkheid van de Regie der Gebouwen. De schrik slaat mij echter om het hart wanneer naar de Regie der Gebouwen wordt verwezen in verband met het justitiepaleis van Gent.

Immers, ik hoop dat de verantwoorde-lijke minister, de heer Flahaut, op dit ogenblik geen ruzie heeft met een Vlaamse televisiezender. De laatste keer dat dit gebeurde heeft hij, bij wijze van retorsiemaatregel, het dossier van het Gentse gerechtshof geblokkeerd. Als dit nu opnieuw gebeurt, dan zijn wij nog verder van huis in deze zaak.

Ik had u ook willen vragen niet alleen een ernstig onderzoek te laten instellen maar ook bij uw collega rechtstreeks aan te dringen opdat de maatregelen die onder zijn bevoegdheid vallen, zo vlug mogelijk worden genomen.

Ten slotte, het is mijns inziens de hoogste tijd dat men de wapenkamers in justitiepaleizen afschaft. Het valt ook te betreuren dat men er 6 kilogram hasj kan uit stelen. Ik ben het met u eens dat het kan volstaan over een paar staaltjes te beschikken, die men zelfs onbruikbaar zou kunnen maken. Na een geding is het immers ondenkbaar dat inbeslaggenomen drugs worden teruggegeven. Bijgevolg is er geen reden om ze te bewaren in omstandigheden die toelaten ze nog altijd te gebruiken. Ik kan mij ook bijvoorbeeld moeilijk inbeelden dat men oorlogswapens die in beslag werden genomen, na een proces terugbezorgt - met een mooi strikje omheen - aan de oorspronkelijke eigenaar.

De voorzitter: De minister heeft het woord.

Minister Van Parys: Mijnheer de voorzitter, ik wil nog kort even ingaan op de nalatigheden. Tijdens het plaatsbezoek van vorige zaterdag heb ik met procureur-generaal Schins afgesproken dat hij een schrijven zou richten aan mevrouw Dekkers, die in het college van procureurs-generaal titularis is van deze materie, met als opdracht na te gaan in welke mate de rondzendbrief inzake het beveiligen van gelden is uitgevoerd. Vanmorgen heb ik reeds een fax ontvangen van procureur-generaal Schins met een kopie van de brief aan mevrouw Dekkers: "Naar aanleiding van recente diefstallen met braak en inklimming in het gerechtshof te Gent, waarin onder meer voor een aanzienlijk bedrag ter correctionele griffie neergelegde vreemde deviezen werden ontvreemd wenst de minister een spoedige evaluatie van de wijze waarop de circulaire COL 4/97 tot dusver werd uitgevoerd." Op basis van deze gegevens zullen we de nodige conclusies trekken, overigens niet alleen ten aanzien van Gent.

Wat het veiligheidsplan betreft, heb ik gevraagd mij te laten weten hoe het komt dat er op 28 april een veiligheidsplan was en het tot nu toe niet volledig is uitgevoerd. Ook uit het antwoord op deze vraag zullen wij de nodige conclusies trekken.

Collega Van den Eynde, ten einde alle misverstanden te vermijden, deel ik u mee dat mijn ervaring met collega Flahaut is dat hij uitermate loyaal heeft meegewerkt om de realisatie van de nieuwe gerechtshoeven in Gent en Antwerpen prioritair mogelijk te maken. Er is bij hem geen sprake van enige vorm van terughoudendheid, integendeel. Ik ben er trouwens van overtuigd dat hij, zodra hij de precieze draagwijdte zal kennen van hetgeen in Gent is gebeurd en hij zal vaststellen dat het plan niet is uitgevoerd, eenzelfde reactie zal hebben ten aanzien van zijn diensten en duidelijk zal maken dat dit niet kan. Hoe dan ook zal ik hem, zo mogelijk nog vandaag, daarover aanschrijven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Question orale de M. Olivier Deleuze au ministre de la Justice sur "le suivi des dossiers d'infractions en matière d'urbanisme et d'aménagement du territoire par le parquet de Dinant" (n° 2246)

Mondelinge vraag van de heer Olivier Deleuze aan de minister van Justitie over "de opvolging door het parket van Dinant van de dossiers van overtredingen inzake urbanisme en ruimtelijke ordening" (nr. 2246)

Le président: La parole est à M. Olivier Deleuze.

M. Olivier Deleuze (ECOLOGALEV): Monsieur le président, monsieur le ministre, un premier substitut du parquet de Dinant a signalé dans une lettre, adressée le 31 mars dernier aux bourgmestre et échevins de Dinant, que ledit parquet, en raison de la surcharge de travail, a décidé de renoncer à assurer un suivi systématique des dossiers d'infraction en matière d'urbanisme et d'aménagement du territoire.

Agir de la sorte équivaut à donner un blanc-seing à ceux qui, dans l'arrondissement de Dinant, voudraient se rendre coupables d'infractions en la matière.

Monsieur le ministre, confirmez-vous cette information? Sur la base de quels critères le parquet de Dinant a-t-il opéré ce choix?

Le président: La parole est au ministre.

M. Van Parys, ministre de la Justice: Monsieur le président, le cadre effectif du parquet de Dinant était, au moment où le premier substitut Staudt a adressé son courrier aux bourgmestre et échevins de Dinant, de six magistrats sur un cadre qui en compte dix.

La situation se présentait comme suit: deux postes étaient encore toujours vacants, l'un depuis le 21 juillet 1998, l'autre depuis le 12 mars 1999; celui de M. Vanderheyden l'était depuis que ce dernier avait été délégué au sein du parquet général de Liège en septembre 1997 ainsi que celui du premier substitut Charlier, absent pour cause de maladie, au moins jusqu'en septembre 1999.

Cependant, par arrêté royal du 19 avril dernier, qui sera publié le 27 avril 1999 au Moniteur belge, le poste disponible depuis le 21 juillet 1998 vient d'être attribué.

Pour ce qui concerne le poste vacant depuis le 12 mars 1999, il convient de respecter, d'une part, les délais relatifs à

l'introduction des candidatures et, d'autre part, le délai de recours prévu contre l'avis rendu par le comité d'avis.

Dès que ce sera chose faite, le prochain ministre de la Justice sera en état de nommer un candidat. Dès lors, les postes de deux magistrats au parquet de Dinant seront encore à pourvoir ce qui permettra de résoudre quelques problèmes.

D'autre part, j'ai décidé d'affecter un juriste contractuel au parquet de Dinant pour venir en aide à ce parquet qui, comme tant d'autres dans ce pays, connaît des problèmes de cadre.

C'est donc dans ce contexte que la lettre de M. le premier substitut Staudt a été rédigée. Elle mentionne bien que cette situation est temporaire et liée au manque d'effectifs du parquet de Dinant. Néanmoins, il souligne qu'un suivi sera maintenu pour les dossiers dont vous avez parlé. Il s'exprimait en ces termes (je cite): "Par souci de pragmatisme, je vous propose de continuer à solliciter votre avis dans chaque dossier" (relatif à l'aménagement du territoire et à l'urbanisme) "et de procéder par après au classement sans suite de celui-ci.

exception faite des dossiers dans lesquels votre administration ou Mme la fonctionnaire déléguée prendrait l'engagement d'exécuter les travaux d'aménagement ou de remise en état des lieux, à défaut pour le prévenu d'y satisfaire dans le cas où celui-ci y serait condamné par la juridiction répressive".

Ainsi, même dans la situation actuelle de pénurie de magistrats, le suivi de certains dossiers spécifiés dans la lettre sera assuré. Les dossiers courants sont effectivement soumis à une sorte de priorité, au moins temporairement tant que les magistrats ne seront pas nommés; le premier d'entre eux pourrait être engagé dès le 1er mai.

Le président : La parole est à M. Olivier Deleuze.

M. Olivier Deleuze (ECOLOGALEV) : Monsieur le président, je vous remercie, monsieur le ministre. Je n'avais pas ce courrier mais seulement le procès-verbal d'un conseil communal.

Il serait peut-être intéressant de disposer de cette lettre : en effet, d'autres communes que Dinant dépendent de l'arrondissement judiciaire de Dinant. Ce document permettra de répondre aux communes qui voudraient se baser sur la lettre du premier substitut pour ne plus prendre d'initiative en matière d'infraction relative à l'aménagement

du territoire. Cette lettre me permettrait d'apporter l'information à ces autres conseils communaux.

M. Van Parys, ministre : Je ne vois aucun inconvénient à vous satisfaire. Cependant, il me faut préalablement demander l'avis du procureur général afin d'agir en toute conformité.

Le président : L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

- *Président : M. Vandenhoute*

Interpellation de M. André du Bus de Warnaffe au ministre de la Justice sur "les difficultés rencontrées par les personnes majeures adoptées pour remplir les formalités prévues par le Code civil pour contracter mariage" (n° 2325)

Interpellatie van de heer André du Bus de Warnaffe tot de minister van Justitie over "de moeilijkheden die meerderjarige geadopteerden ondervinden om te voldoen aan de in het Burgerlijk Wetboek voorgeschreven vormvereisten om een huwelijk te kunnen aangaan" (nr. 2325)

Le président : La parole est à M. André du Bus de Warnaffe.

M. André du Bus de Warnaffe (PSC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, pour pouvoir contracter mariage, le Code civil prévoit entre autres que les futurs époux remettent divers documents, dont un acte de naissance ou, à défaut, un acte de notoriété publique délivré par le juge de paix; à défaut encore, ils peuvent faire une déclaration sous serment, avec l'autorisation du tribunal, en vertu des articles 70 et 72 bis du Code civil.

Ces formalités sont ressenties comme exagérément lourdes par les futurs époux, surtout lorsqu'il s'agit de personnes adoptées. Les procédures d'adoption et d'adoption plénière étant elles-mêmes longues, les personnes adoptées qui décident de se marier ne comprennent pas les raisons d'entreprendre à nouveau une procédure lorsqu'elles ne sont pas en possession de leur acte de naissance.

La présentation à l'officier de l'état-civil du seul jugement d'homologation d'adoption ne pourrait-elle pas suffire aux fins de formalités à accomplir pour contracter mariage? D'autant plus qu'il apparaît que les différentes administrations communales suivent des pratiques assez différentes : certaines interprètent avec plus de souplesse les dispositions du Code civil en cette matière.

Dès lors, pourriez-vous confirmer que la remise du jugement d'adoption suffit pour répondre aux finalités poursuivies par les articles 70 et suivants du Code civil, à savoir la vérification des empêchements au mariage?

Le président : La parole est au ministre.

M. Van Parys, ministre de la Justice : Monsieur le président, je répondrai au collègue du Bus qu'il est vrai que les formalités prévues par la loi pour pouvoir contracter mariage, à savoir remettre un acte de notoriété délivré par le juge de paix ou faire une déclaration sous serment avec l'autorisation du tribunal, sont à juste titre ressenties comme lourdes pour un futur marié adopté qui n'est pas en mesure de remettre un acte de naissance. J'estime pourtant que la remise du jugement d'adoption ne suffit pas pour répondre aux finalités poursuivies par le législateur en exigeant la remise d'un acte de naissance.

En effet, la loi prévoit que l'acte de notoriété doit contenir une déclaration faite par deux témoins concernant le nom, les prénoms, la profession et le domicile du futur époux, les mêmes données de ses père et mère, s'ils sont connus, le lieu et, autant que possible, l'époque de sa naissance ainsi que les causes qui empêchent la présentation d'un acte de naissance.

La loi dit également que le tribunal de première instance du lieu où doit être célébré le mariage doit homologuer cet acte de notoriété après avoir entendu le procureur du Roi, et après avoir évalué si la déclaration des témoins ainsi que les causes qui empêchent de présenter l'acte de naissance sont suffisantes ou insuffisantes. Or, la mention du lieu et de la date de naissance n'est pas explicitement prévue dans le jugement d'homologation de l'adoption. Ce dernier ne mentionne rien concernant la filiation de la personne concernée.

Dès lors, il est impossible - cet élément est important - pour l'officier de l'état civil de vérifier s'il existe des empêchements au mariage sur la base de ce jugement.

En outre, je vous signale, qu'en vertu de l'article 46 du code civil, la preuve de la naissance, en l'absence ou perte de registre de l'état civil, peut également être fournie par des registres, des papiers provenant des père et mère décédés ou des témoins selon une procédure spécifique prévue dans le code judiciaire et qui permet d'obtenir un jugement tenant lieu d'acte de naissance.

Van Parys

La constitution du dossier administratif de mariage relève de la compétence exclusive de l'officier de l'état civil qui doit cependant se conformer aux exigences de la loi.

Etant donné que la loi prévoit uniquement la remise de l'acte de naissance, d'un jugement tenant lieu d'acte de naissance, d'un acte de notoriété ou d'une déclaration sous serment, l'officier de l'état civil doit refuser le jugement d'homologation de l'adoption qui n'offre pas les mêmes garanties.

A une époque où la lutte contre les mariages simulés constitue une des priorités, j'estime qu'il serait injustifié d'adopter une attitude laxiste concernant la production des documents nécessaires. Il faut éviter que des personnes puissent profiter d'un certain laxisme pour créer des situations tout à fait injustifiées.

Monsieur du Bus de Warnaffe, je vous ferai remettre ma réponse écrite. Elle présente, je n'en doute pas, un certain intérêt pour les personnes concernées par ce problème.

Le **président** : La parole est à M. André du Bus de Warnaffe.

M. André du Bus de Warnaffe (PSC) : Monsieur le président, je remercie le ministre pour sa précision.

Je constate que sa réponse induira des modifications dans le comportement de l'administration communale.

Elle contribuera également à diminuer la souplesse de certaines pratiques en la matière et je le regrette. Une réflexion approfondie concernant cette procédure serait sans doute nécessaire, quitte à initier sur le plan législatif en la matière.

Le **président** : L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

- Voorzitter : de heer du Bus de Warnaffe

Mondelinge vraag van de heer Dirk Pieters aan de minister van Justitie over "de inbreng van een algemeenheid van goederen of van een bedrijfstak" (nr. 2259)

Question orale de M. Dirk Pieters au ministre de la Justice sur "des apports d'universalité ou d'une branche d'activité" (n° 2259)

De **voorzitter** : De heer Dirk Pieters heeft het woord.

De heer **Dirk Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zou u een vraag willen voorleggen die mij nogal complex en erg technisch van aard lijkt, maar de correcte interpretatie van de regelgeving schijnt toch wel belangrijk te zijn voor het ondernemingsleven.

De wet van 13 april 1995 heeft in de vennootschapswetgeving een afdeling VIIIquater ingevoerd, met betrekking tot de inbreng van een algemeenheid of van een bedrijfstak. Bedoelde afdeling houdt een artikel 174/65 in dat, volgens een studie van professor Garabedian, verschenen in het tijdschrift *Revue pratique des Sociétés* in het tweede semester van 1998, in onze wetgeving de beschikkingen opneemt van zowel artikel 31 van de derde richtlijn - de fusierichtlijn - als artikel 25 van de zesde richtlijn - de splitsingsrichtlijn - inzake vennootschapsrecht.

Volgens voornoemde auteur voert artikel 174/65 een nieuwe vorm van splitsing van een vennootschap in, namelijk de gedeeltelijke splitsing. Hij wijst op het feit dat de actuele tekst van afdeling VIIIquater en van het artikel 174/65 voortvloeit uit een amendement dat op zijn beurt voortkomt uit een analyse van de Europese beschikkingen waarvan hoger sprake. In het bijzonder werd erop gewezen dat de verrichtingen die het voorwerp uitmaken van afdeling VIIIquater zonder ontbinding van de overdragende vennootschap tot gevolg hebben dat de aandeelhouders van de gesplitste vennootschap rechtstreeks aandeelhouder worden van de vennootschap die uit de splitsing ontstaat.

Artikel 174/65 bevat dezelfde formule als de twee aangehaalde Europese beschikkingen : het regelt situaties waarin een fusie of een splitsing plaatsvindt "zonder dat alle overdragende vennootschappen ophouden te bestaan".

Volgens de parlementaire stukken waarnaar voornoemde auteur verwijst, maakt artikel 174/65 deel uit van de wettelijke beschikkingen die de inbreng regelen van een algemeenheid of van een bedrijfsaak door de overname, in onze wetgeving, van de Europese regelgeving terzake, welke het bijzonder geval behelzen van een inbreng waarbij de aandelen van de begunstigde vennootschap rechtstreeks worden toegewezen aan de aandeelhouders van de inbrengende vennootschap.

De auteur besluit dan ook dat artikel 174/65 in onze wetgeving de juridische verrichting opneemt ten gevolge waarvan een vennootschap, zonder dat zij ophoudt te bestaan, inbreng doet van een bedrijfstak aan een andere

vennootschap met toekenning van de aandelen van deze tweede vennootschap aan de aandeelhouders van de eerste.

Mijnheer de minister, kunt u deze interpretatie onderschrijven ?

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

De heer **Van Parys**, minister van Justitie : Mijnheer de voorzitter, collega's, in antwoord op de vraag van de heer Pieters kan ik het volgende meedelen.

Het artikel 174/65 van de vennootschappenwet beoogt de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen in overeenstemming te brengen met artikel 31 van de derde richtlijn van 9 oktober 1978 betreffende de fusie van naamloze vennootschappen en artikel 25 van de zesde richtlijn van 17 december 1982 betreffende de splitsing van naamloze vennootschappen.

De voormelde artikelen betreffen verrichtingen die geen ontbinding van de vennootschap tot gevolg hebben, maar die niettemin steeds tot gevolg hebben dat, - ik citeer het artikel 19, § 1b van de derde richtlijn - "de aandeelhouders van de overgenomen vennootschap aandeelhouder van de overnemende vennootschap worden".

Volgens de rechtsleer slaat artikel 174/65 op een specifiek geval van gedeeltelijke inbreng van de activa, in het Franse recht georganiseerd, waarbij aandelen in de verkrijgende vennootschap hetzij rechtstreeks, hetzij onrechtstreeks worden toegekend aan de aandeelhouders van de inbrengende vennootschap. Deze aldus niet een splitsing vergelijkbare verrichting kan bijzonder nuttig blijken mocht de algemene overdracht die een splitsing teweegbrengt voor problemen zorgen. In mijn schriftelijke nota verwijs ik trouwens naar de rechtspraak en de rechtsleer terzake. Het is nuttig u dit document te bezorgen zodat u een antwoord krijgt op uw interpretatieve vraag.

De **voorzitter** : De heer Dirk Pieters heeft het woord.

De heer **Dirk Pieters** (CVP) : Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord en voor de tekst die u mij ter beschikking stelt. Wij zullen de tekst verder onderzoeken om na te gaan of wij een positief antwoord hebben gekregen dan wel of er nog elementen zijn die aanleiding geven tot verdere vragen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

Question orale de M. Jacques Vandenhautte au ministre de la Justice sur "une décision du parquet de Bruxelles" (n° 2260)

Mondelinge vraag van de heer Jacques Vandenhautte aan de minister van Justitie over "een beslissing van het parket van Brussel" (nr. 2260)

Le président : La parole est à M. Jacques Vandenhautte.

M. Jacques Vandenhautte (PRL-FDF) : Monsieur le président, monsieur le ministre, ce qui va suivre est un fait divers parmi d'autres mais qui vaut la peine d'être signalé. Dans la nuit du 10 au 11 avril dernier, un individu d'une vingtaine d'années a endommagé volontairement des dizaines de véhicules en stationnement dans plusieurs artères de ma commune de Woluwé-Saint-Pierre mais aussi d'Auderghem. Grâce à différents témoignages et à une enquête rondement menée, nos policiers procédèrent à l'interpellation de l'auteur qui, en aveux, déclara simplement avoir agi sans raison particulière.

Déféré au parquet de Bruxelles, le vandale fut relaxé sans autre forme de procès par un substitut, quelques heures à peine après son interpellation. Cette décision, vous en conviendrez aisément, est à tout le moins surprenante et, dans tous les cas, démotivante pour nos policiers. Quant à la population, et en particulier les préjudiciés, je suis loin d'être convaincu que les sanctions alternatives dont a bénéficié l'auteur des faits précités, les rassureront face à la criminalité urbaine galopante que nous connaissons actuellement.

Pour éviter que les parquets soient contraints de prendre, vu leur surcroît de travail, des décisions parfois inadéquates, ne pensez-vous pas, monsieur le ministre, qu'il est grand temps de veiller à ce que leurs services, surtout à Bruxelles, disposent de moyens renforcés et à ce que des établissements pénitentiaires adaptés soient rapidement mis en chantier ?

Le fait que je viens d'évoquer n'est qu'un exemple parmi d'autres de la situation excessivement grave qui règne au parquet de Bruxelles. Je tiens cependant à dire clairement que ni le procureur du Roi, ni les magistrats ne sont en cause. En effet, le parquet de Bruxelles manque d'effectifs pour faire

face à la recrudescence, très inquiétante, de la délinquance sous toutes ses formes. Le fait que beaucoup de délinquants ne sont pas mis à la disposition du parquet provoque au sein des polices communales une démotivation générale et un énorme découragement.

Monsieur le ministre, vous savez qu'une vingtaine de postes de substituts sont vacants à Bruxelles. Compte tenu de la situation, qu'attendez-vous, toutes affaires cessantes, pour pourvoir à la désignation de ces magistrats ? Je rappelle que le pourcentage de délinquance excède les 30% à Bruxelles, mais aussi dans d'autres métropoles.

Il est évident que le problème des effectifs n'est qu'un des aspects de ce dossier extrêmement inquiétant qui, n'en doutons pas, fera les choux gras de l'extrême droite. Il faut donc que le pouvoir pose des gestes forts et donne des signes concrets de sa volonté d'octroyer les moyens d'agir aux magistrats et aux polices. Je cite souvent l'exemple de la tolérance zéro du maire de New-York, que j'ai d'ailleurs eu le plaisir de rencontrer. Les mesures qu'il a prises ont porté tous leurs effets dans une ville qui était devenue invivable.

Monsieur le ministre, je vous remercie déjà pour les réponses que vous voudrez bien me donner.

Le président : La parole est au ministre.

M. Van Parys, ministre de la Justice : Monsieur le président, je voudrais répondre à M. Vandenhautte qu'en ce qui concerne le dossier concret dont il a parlé, les autorités compétentes me communiquent ce qui suit.

Il apparaît que lors du service de garde d'un substitut du parquet de Bruxelles, le dimanche 11 avril 1999, celui-ci a été appelé par la police de Woluwé-St-Pierre. L'officier l'avisait de l'arrestation d'une personne soupçonnée d'avoir dégradé plusieurs véhicules en stationnement. Il est apparu que cette dernière était en aveu des faits commis, qu'elle n'avait aucun antécédent, qu'elle était prête à dédommager les victimes, qu'elle avait un domicile fixe et que la perquisition effectuée sur consentement était négative.

Le magistrat a alors ordonné à la police de procéder à l'identification et à l'audition de chaque victime et d'envoyer le procès-verbal complet à son office, aux fins d'envisager une médiation pénale.

Il a pris la décision de libérer l'auteur après audition. Sur la base des éléments qui lui ont été rapportés par la police, il a quantifié les faits de "dégradations aux véhicules ne les mettant pas dans l'impossibilité réelle de circuler".

Ce dossier ressort donc de la compétence du tribunal de police, puisqu'il s'agit, en vertu de l'article 559 du Code pénal, d'une contravention. Dès lors, le mandat d'arrêt était exclu.

Voilà les informations qui m'ont été fournies par les autorités judiciaires.

Sur la base de ces éléments et après une première analyse de ce dossier, il est assez compréhensible que le substitut ait essayé d'appliquer la médiation pénale. Imaginez-vous qu'il ait décerné un mandat d'arrêt et que la personne en question ait été incarcérée pendant cinq jours ou peut-être un mois, il n'y aurait alors eu aucune garantie de dédommagement pour les victimes.

Dans ce cas-ci, le procureur a pris l'initiative de la médiation pénale. Il a donc mis les victimes en contact avec l'auteur, qui a pris l'engagement d'un dédommagement. De plus, à court terme, un jugement interviendra devant les tribunaux compétents.

Il s'agit ici presque d'un cas d'école en ce qui concerne l'application de la médiation pénale. Il y a eu une réaction immédiate tout en respectant les droits des victimes, qui seront dédommagées.

Vous savez aussi que dans le cadre de la médiation pénale, il y a possibilité de faire application de peines alternatives. Dans un cas comme celui-ci, des peines alternatives peuvent être beaucoup plus utiles qu'une incarcération de courte durée.

Je n'ai donc rien à redire à ce type de réaction.

Par ailleurs, vous abordez la délicate question du parquet de Bruxelles. Je tiens à dire explicitement que durant cette législature, d'énormes initiatives ont vu le jour en ce qui concerne le soutien du parquet de Bruxelles : on a engagé des juristes contractuels et il y a eu une extension de cadre. Mais vous n'ignorez pas que le parquet de Bruxelles manque de candidats pour solliciter les places vacantes.

Nous avons alors réagi en rédigeant le projet de loi sur la carrière plane, qui sera voté cette semaine au Sénat, afin de créer un statut beaucoup plus attractif que le statut actuel.

Le statut est en effet un des problèmes prépondérants, de même que celui de l'organisation du parquet et du parquet

général de Bruxelles. Il y a en effet - je tiens à le souligner - pour les jeunes juristes un manque d'attractivité et un manque d'organisation moderne. La réorganisation du ministère public telle que prévue dans l'accord Octopus et dans la loi concernant la verticalisation du parquet sera un excellent instrument pour créer une tout autre atmosphère. Le travail se fera en collaboration, en équipe, au lieu du travail singulier actuel sous la tutelle des autorités judiciaires, où il n'y a pas de motivation.

Je rappelle ce que j'ai dit à l'occasion des questions sur les palais de justice. Je suis convaincu que comme on l'a fait à Gand et à Anvers, un nouvel aménagement ou un nouveau bâtiment améliore aussi l'ambiance de travail. Il faudra aussi voir avec le ministre Flahaut ce qui peut être fait pour rendre une plus grande attractivité au travail des magistrats au palais de justice de Bruxelles et prévoir les investissements nécessaires.

Le président : La parole est à M. Jacques Vandenhautte.

M. Jacques Vandenhautte (PRL-FDF) : Monsieur le président, je remercie M. le ministre pour cette réponse très complète.

Nous avons eu affaire ici à un acte de vandalisme peu banal. Il ne s'agissait pas de deux ou trois voitures. Lorsqu'un énergumène s'attaque à plus de 30 voitures, on peut se demander si ce garçon n'est pas un vrai danger public.

Le but de ma question n'était certainement pas de demander une sanction à l'égard du substitut qui s'en est tenu juridiquement et administrativement au dossier qui lui a été soumis.

Mais il semblerait que dans de nombreux cas similaires - où il ne s'agit pas seulement d'actes ponctuels de vandalisme mais aussi d'agression -, la procédure accélérée soit complètement débordée et qu'il n'y ait pas de mise à disposition.

Les personnes qui ont été les victimes d'agressions apprennent que leur agresseur est libéré, faute d'organisation.

M. Van Parys, ministre : Je vous comprends. Mais le message à faire passer aux victimes est le suivant : dès qu'il y a application de la médiation pénale, elles auront, sous la tutelle du parquet, la garantie d'être dédommées. C'est beaucoup plus important que d'incarcérer l'agresseur pendant quelques jours pour donner un signal fort. Il faut prouver aux victimes que

par des mesures alternatives, l'agresseur sera sanctionné et confronté à la norme qu'il n'a pas respectée. C'est là toute la différence entre la médiation pénale et le traitement classique d'un dossier.

Le cas que vous avez exposé est typique de l'utilité de la médiation pénale. En effet, si le substitut avait incarcéré ce délinquant et si ce dossier avait été traité de manière classique, il y aurait eu jugement, peut-être dans deux ans, et les victimes ne seraient pas du tout rassurées. Au lieu de cela, sous la tutelle du substitut, l'individu est obligé de dédommager les victimes, ce qui est pour ces dernières beaucoup plus positif que de savoir qu'il est incarcéré.

Le président : La parole est à M. Jacques Vandenhautte.

M. Jacques Vandenhautte (PRL-FDF) : Monsieur le président, je remercie encore le ministre pour ces réponses très intéressantes.

Monsieur le ministre, vous avez déjà souvent eu l'occasion de vous expliquer sur ce point. Vous devriez peut-être faire mieux passer ce message à l'occasion d'un de vos passages à la télévision, à la radio ou lors d'interviews par des journalistes.

Beaucoup de gens pensent qu'il y a du laxisme. Or, grâce à un débat comme celui-ci, nous nous rendons compte qu'il ne s'agit pas de laxisme, mais de certaines procédures qui portent parfois leurs fruits.

M. Van Parys, ministre : C'est pourquoi j'ai été heureux d'avoir l'occasion de donner des explications supplémentaires, en réponse à votre question.

M. Jacques Vandenhautte (PRL-FDF) : J'aimerais recevoir une copie de votre réponse pour donner ces informations aux citoyens qui m'ont interrogé.

M. Van Parys, ministre : Vous avez parfaitement raison. D'ailleurs, si c'est le devoir du ministre de la Justice, il appartient aussi aux magistrats du parquet d'expliquer clairement, dans le cadre de leurs dossiers concrets, tout l'intérêt de la médiation pénale pour les différentes parties. C'est aussi un signal à envoyer au monde extérieur, un élément de communication supplémentaire entre la justice et la presse.

Je me réjouis d'ailleurs de pouvoir présenter, dans quelques jours, une circulaire réglant tout différemment les communications entre la justice et la presse, établie sur la base des réunions que nous avons tenues avec les rédacteurs en chef des divers médias.

M. Jacques Vandenhautte (PRL-FDF) : Je vous remercie, monsieur le ministre.

Monsieur le président, nous ne disposons, pour l'instant, que des réponses du ministre aux questions que j'avais formulées dans ma demande d'intervention.

Etant donné l'ampleur de sa réponse improvisée sur la base de ses notes, je prendrai connaissance avec plaisir du texte intégral de notre discussion d'aujourd'hui pour en communiquer la teneur à la conférence des bourgmestres de la Région de Bruxelles-Capitale et au sein de ma propre municipalité.

Le président : L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Regeling van de werkzaamheden Ordre des travaux

De voorzitter : De samengevoegde mondelinge vragen nr. 2264 van de heer Claude Eerdekens en nr. 2281 van de heer Frans Lozie zullen in plenaire vergadering worden gesteld.

Mondelinge vraag van de heer Frans Lozie aan de minister van Justitie over "de mogelijke lasterlijke aantijgingen tegen een psychotherapeut, experte in de behandeling en opvolging van pedofielen" (nr. 2275)

Question orale de M. Frans Lozie au ministre de la Justice sur "d'éventuelles accusations injurieuses contre une psychothérapeute, experte dans le traitement et le suivi des pédophiles" (n° 2275)

De voorzitter : De heer Frans Lozie heeft het woord.

De heer Frans Lozie (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de betrokken psychotherapeut is geen onbekende in de wereld van de psychotherapeuten en wordt ook in het buitenland gewaardeerd voor haar expertise op het vlak van behandeling van pedofielen.

De heer Lelièvre, afgevaardigd kinderrechtencommissaris in Brussel, heeft haar aanpak reeds in verschillende publicaties bekritiseerd. Ten gevolge hiervan zouden het kabinet én het departement van Justitie een belastend dossier tegen haar hebben aangelegd.

Mijnheer de minister, de betrokken psychotherapeute heeft uw voorganger en uzelf hierover reeds meermaals brieven geschreven en aangedrongen op een onderhoud om zich tegen mogelijke lasterlijke aantijgingen te kunnen verdedigen. Naar verluidt heeft zij nooit antwoord gekregen.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van de controverse tussen de kinderrechtencommissaris en de therapeute? Is het correct dat een dossier lastens de betrokkene werd opgesteld? De betrokkene is opgenomen in de lijst van experts die door Justitie in gerechtelijke dossiers kunnen worden aangezocht. Kunt u aanvaarden dat een intern dossier wordt aangelegd tegen iemand die het vertrouwen van het gerecht geniet? Waarom hebben u en uw voorganger nagelaten de brieven van de betrokkene te beantwoorden en haar niet de kans gegeven zich te verdedigen tegen lasterlijke aantijgingen?

De voorzitter: De minister heeft het woord.

De heer **Van Parys**, minister van Justitie: Mijnheer de voorzitter, collega's, mijn voorganger heeft een aantal brieven ontvangen van de heer Lelièvre, afgevaardigd kinderrechtencommissaris van de Franse Gemeenschap, over problemen die voortvloeien uit het optreden van mevrouw Hutsebaut in een aantal gerechtelijke dossiers zonder dat betrokkene een erkend diploma of een erkende opleiding had voorgelegd.

De heer Lelièvre wees erop dat de door hem samengestelde werkgroep inzake de problematiek van de seksuele mishandeling van kinderen en van pedofilie tot de conclusie was gekomen dat uitsluitend een beroep kan worden gedaan op gespecialiseerde deskundigen die een klare en duidelijke diagnose kunnen stellen. De hoedanigheid van deskundige kan alleen worden toegerekend aan personen die niet alleen een erkend diploma kunnen voorleggen maar ook het bewijs kunnen leveren van de nodige beroepservaring.

Deze brieven, die reeds meer dan twee jaar geleden werden ontvangen, werden meegedeeld aan de bevoegde gerechtelijke instanties. De dame in kwestie is blijkbaar niet vermeld op de lijst van de deskundigen bij de rechtbanken. Uit een onderzoek dat de dienst Gerechtskosten van het ministerie van Justitie op mijn verzoek heeft uitgevoerd, blijkt dat mevrouw Hutsebaut slechts één enkel deskundigenonderzoek in strafzaken heeft uitgevoerd, meer bepaald in 1995. De betrokken dienst heeft, met

betrekking tot een optreden van mevrouw Hutsebaut geen enkele staat van kosten en honorarium ontvangen. Haar beweerde hoedanigheid van deskundige bij de rechtbanken kan dus in vraag worden gesteld, vermits zij niet vermeld staat op de lijst van de deskundigen. Op basis van de gegevens kan ik u mededelen dat zij in 1995 slechts één onderzoek in strafzaken zou hebben uitgevoerd.

Het is wel juist dat mevrouw Hutsebaut in het kader van de probatiemaatregelen verschillende malen is opgetreden als therapeute, aangewezen door een veroordeelde. Uit de inlichtingen waarover ik beschik, kan niet worden afgeleid dat betrokkene mag beweren dat zij het vertrouwen van de gerechtelijke instanties geniet.

De procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel heeft mij meegedeeld dat de betrokkene zich tegen de heer Lelièvre burgerlijke partij heeft gesteld wegens lasterlijke aantijgingen. Wegens niet-eerbiediging van de wet inzake het gebruik der talen heeft het parket vorderingen gedaan die ertoe strekken de nietigheid van de burgerlijke partijstelling vast te stellen. De raadkamer zal hierover eerlang uitspraak doen.

Tevens kan ik u mededelen dat het niet juist is dat het kabinet of de administratie van het ministerie van Justitie een dossier ten laste van mevrouw Hutsebaut heeft aangelegd.

Mijnheer de voorzitter, tot daar de gegevens die mij werden verstrekt in verband met de vraag die u mij stelt.

De voorzitter: De heer Frans Lozie heeft het woord.

De heer **Frans Lozie** (ECOLOGALEV): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het meest positieve dat ik in uw antwoord heb gehoord, is dat er geen dossier lastens de betrokken therapeute is vastgesteld.

Het beroep van psychotherapeute is, misschien ten onrechte, tot op vandaag geen beschermd beroep met vereisten inzake diploma's en kwalificaties. Het is dan ook moeilijk te bepalen of zij al dan niet over de vereiste bekwaamheidsbewijzen beschikt. Het is natuurlijk een vrij moeilijke discussie. Het kan zijn dat de heer Lelièvre voor zijn equipe een bepaalde kwalificatie eist. Dat is zijn goed recht. Zij klaagt er niet over dat ze niet tot zijn equipe behoort, integendeel.

Dan is er de redenering dat ze niet over het vertrouwen van Justitie zou beschikken. Ik ben in het bezit van twee

brieven van het parket van Brussel. Een eerste dateert van februari, de tweede van april. Daarin is uitdrukkelijk vermeld dat zij is opgenomen in de lijst van deskundigen waarop magistraten van het parket van de procureur des Konings te Brussel een beroep kunnen doen, met de uitdrukkelijke vermelding dat ze daarvoor niet de officiële titel van expert van Justitie kan hebben. In het schrijven vanuit de rechtbank van eerste aanleg wordt beklemtoond dat zij op de lijst van deskundigen kan fungeren. Het zijn toch een aantal aanwijzingen dat er toch een zeker vertrouwen is.

Over de procedure inzake burgerlijke partijstelling beslist Justitie uiteraard autonoom over wat daarmee moet gebeuren. Het feit dat u vandaag formeel meedeelt dat er geen dossier over haar bestaat op het kabinet Justitie, kan een geruststelling zijn voor de persoon in kwestie.

Mijnheer de minister, in het eerste gedeelte van uw antwoord zegt u dat zij geen gronden heeft om te zeggen dat Justitie vertrouwen in haar heeft.

Dit staat toch wel in tegenspraak tot een paar brieven van het parket van Brussel waarin ik inzage had. Het zou nuttig zijn dit uit te klaren door een rechtstreeks contact met de betrokkene, wellicht eerst op het niveau van het kabinet. Op die manier zou zij duidelijk weten waar zij staat ten opzichte van Justitie en omgekeerd.

Minister **Van Parys**: Het is niet gebruikelijk op het kabinet mensen te ontvangen die een geschil hebben met, in dit geval, de heer Lelièvre. Wij kunnen het ons niet veroorloven een van de twee partijen in een geding tussen twee mensen te legitimeren. De raadkamer zal hierover eerlang uitspraak doen. Vanaf dat moment wordt het mogelijk iets te doen, maar tijdens de procedure kunnen wij onmogelijk een der partijen ontvangen. Immers, achteraf zou men daarnaar kunnen verwijzen voor andere stappen. Wij willen niet beschuldigd worden van enige vooringenomenheid. Dit moet in volle onafhankelijkheid kunnen gebeuren. Daarna zien wij verder.

De voorzitter: Het incident is gesloten. L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Frans Lozie aan de minister van Justitie over "de aanstelling van een verbindingsofficier te Washington" (nr. 2276)

Question orale de M. Frans Lozie au ministre de la Justice sur "la désignation d'un officier de liaison à Washington" (n° 2276)

De voorzitter : De heer Frans Lozie heeft het woord.

De heer **Frans Lozie** (ECOLOGALEV) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, vorig jaar kwam de plaats van verbindingsofficier in Washington vrij. In december 1998 bleek reeds dat deze functie moest worden ingevuld. De post is ook in feite onbezet, want volgens mijn informatie is de persoon in kwestie terug in België. Men kan verwachten dat hierachter spoed wordt gezet. Niettegenstaande de aanwezigheid van verscheidene kandidaten die alle proeven nog vóór december 1998 hadden afgewerkt, is er tot op heden nog steeds geen benoeming, althans niet per 22 april 1999. Of dat heden nog zo is, hoor ik aanstonds wel.

Mijnheer de minister, kunt u mij verklaren waardoor deze vertraging werd veroorzaakt? Ik denk dan aan de periode tussen december 1998 en april 1999. Wanneer zal hierover een beslissing worden genomen of is dit reeds gebeurd en wanneer?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

De heer **Van Parys**, minister van Justitie : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Lozie, per brief van 8 februari 1999 werd commissaris Luc Clareboets door de commissaris-generaal van de gerechtelijke politie voorgedragen voor de functie van Belgisch verbindingsofficier te Washington. Overeenkomstig de procedure was deze voordracht gebaseerd op een gunstig advies van de rijkswacht en het college van procureurs-generaal. Naar aanleiding van klachten over het verloop van de selectieprocedure heb ik door mijn medewerkers een onderzoek laten uitvoeren. Een kritische analyse van de geldende reglementering en van het verloop van de procedure heeft echter niet geleid tot de vaststelling dat de voordracht van de betrokkene in tegenspraak zou zijn met de wettelijke regels.

Om mij ervan te verzekeren dat alle betrokken instanties met de benoeming van de betrokkene akkoord gaan, heb ik ook nog het advies van de APSD ingewonnen, vermits deze functioneel toezicht houdt op het netwerk van de Belgische verbindingsofficieren, en van de Nationaal Magistraat. Deze adviezen waren gunstig. Het onderzoek naar eventuele onregelmatigheden met betrekking tot de selectie van kandidaten en de verzoeken om aanvullend advies van de APSD en de Nationaal Magistraat hebben uiteraard voor enige vertraging gezorgd. Ik

meende echter dat de klachten moesten worden onderzocht. In toepassing van de geldende procedures werd mij ook een gunstig advies overhandigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

Indien nu ook mijn collega van Buitenlandse Zaken een gunstig advies versirekt, zullen de laatste formaliteiten worden vervuld zodat de commissaris in kwestie zijn functie kan opnemen.

De voorzitter : De heer Frans Lozie heeft het woord.

De heer **Frans Lozie** (ECOLOGALEV) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord.

Ik heb deze vraag gesteld omdat ik vóór de maand december informatie had gekregen over het feit dat de heer Clareboets Luc reeds tijdens de procedure de gedoodverfde kandidaat was. Dit vormt toch een zeker risico omdat op die manier de indruk kan worden gewekt dat de hele benoemingsprocedure enkel een schijnprocedure is.

Ik heb ook vernomen dat de betrokkene zich pas na afloop van de inschrijvingsstermijn kandidaat zou hebben gesteld. Dit schept uiteraard een probleem op het vlak van de procedure en men riskeert dus te worden geconfronteerd met een zaak bij de Raad van State. De andere kandidaten zullen ongetwijfeld niet nalaten dit probleem aan te kaarten.

Uit bijkomende informatie blijkt dat de betrokkene geen onbesproken figuur is. Hij behoorde onder andere tot het team van De Vroom, Marnette en consorten, in opspraak gekomen zedensectie van de gerechtelijke politie Brussel. Ik hoop dat u zich voldoende bewust bent van de risico's. De verbindingsofficier in Washington zorgt immers ook voor de verbinding met Canada en iedereen weet dat dit land inzake pedofilie een zekere reputatie heeft. Met andere woorden, grote omzichtigheid lijkt mij geboden.

Ik heb er geen bezwaar tegen dat u uw tijd heeft genomen en bijkomende informatie heeft ingewonnen. Ik wens u toch aan de hand van deze vraag tot bijzondere voorzichtigheid aan te manen. Uit mijn informatie blijkt dat zich minstens een vormelijk probleem voordoet op het vlak van de inschrijvingsvoorwaarden. Maar ook inhoudelijk stellen er zich problemen. Mijn concrete informatie hierover bezorg ik u onmiddellijk.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw An Hermans aan de minister van Justitie over "de behandeling van het verlenen van machtiging aan kerkfabrieken tot verkoop en aankoop van (on)roerende goederen" (nr. 2278)

Question orale de Mme An Hermans au ministre de la Justice sur "le traitement de l'octroi d'autorisation aux fabriques d'église de vendre et d'acquérir des biens (im)mobiliers" (n° 2278)

De voorzitter : Mevrouw An Hermans heeft het woord.

Mevrouw **An Hermans** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is uiteraard een hele eer om aan het einde van deze commissievergadering ook een vraag te stellen over de machtiging aan kerkfabrieken tot verkoop of aankoop van onroerende goederen.

Ik zou ook kunnen beginnen met het noemen van mijn informant. Ik kan mij echter beperken tot het vermelden dat een vriendin, die voorzitter is van een kerkfabriek - ja, ook vrouwen bekleden reeds dergelijke functies -, mij op de hoogte heeft gebracht van deze problematiek.

De behandeling van dossiers, die vroeger zowat een half jaar duurde, loopt de jongste tijd enorm op. De verkoop- en aankoopakten van een kerkfabriek worden door verschillende overheden gecontroleerd. Het dossier gaat voor machtiging naar de gemeente. Vandaar gaat het naar de provincie, het bisdom en ten slotte het ministerie van Justitie.

Als de behandeling van een dossier langer dan een jaar duurt, komen verscheidene personen in moeilijkheden. Er rijzen problemen op het vlak van de opmaak van de begroting maar ook voor personen die betrokken zijn bij aan- of verkoop. Blijkbaar is er op het ministerie van Justitie de jongste tijd zo'n vertraging ontstaan bij de behandeling van deze dossiers dat er enig ongenoegen bestaat bij de betrokkenen.

Vandaar dat ik de volgende vragen aan de minister voorleg.

Heeft de minister weet van deze achterstand? Kan hij worden verholpen, waaraan is hij te wijten en kunnen, met andere woorden, de betrokkenen enige verbetering verwachten?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

De heer **Van Parys**, minister van Justitie : Mijnheer de voorzitter, de sectie 2 van het Bestuur der Erediensten

behandelt de toekenning van de koninklijke machtigingen tot verkoop, hetzij onderhands hetzij openbaar, aankoop, erfpacht, erfdienstbaarheid, ruil, opstal en verhuur voor meer dan 9 jaar aan kerkfabrieken. Uit de statistieken blijkt dat in 1998 er 407 Nederlandstalige en Franstalige dossiers werden afgewerkt. De bevoegde ambtenaar buigt zich thans over de in februari 1999 ingediende dossiers. Ik meen dus dat men niet van een probleem van achterstand bij het departement van Justitie kan spreken, tenzij men een periode van twee maanden een achterstand noemt.

Bovendien zal de situatie nog verbeteren ingevolge de publicatie vrijdag jongstleden van de wet tot wijziging van de wet van 5 april 1962 houdende erkenning van de wijzigingen van het aartsbisdom Mechelen en van de oprichting van het bisdom Antwerpen en de wet van 4 maart 1970 op de temporaliteiten van de erediensten. Daarin wordt namelijk bepaald dat de burgerrechtelijke handelingen en de aanneming van giften van minder dan

400 000 frank de bovenvermelde koninklijke machtiging niet meer behoeven. Het aantal dossiers zal dus nog aanzienlijk verminderen en de behandelingstermijn van twee maanden ingekort.

Mocht de behandeling van een concreet dossier wel een ware achterstand hebben opgelopen, dan kreeg ik graag de gegevens dienaangaande. Dat stemt alvast niet overeen met het globaal overzicht dat ik van de situatie heb en dat mij toelaat te concluderen dat de administratie van Justitie bij is met de verwerking van de aanvragen.

De voorzitter : Mevrouw An Hermans heeft het woord.

Mevrouw An Hermans (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik kan het antwoord van de minister alleen maar acteren en doorspelen aan de betrokkene. Mijn indruk was alvast dat zij meende dat het departement Justitie aan de basis lag van de achterstand, althans zo luidde ook het antwoord van de provincie Brabant op vragen dienaangaande. Er

kunnen uiteraard nog andere knooppunten zijn. Ik twijfel geenszins aan de informatie die de minister mij hier verstrekt.

Minister Van Parys : Bezorg mij de concrete gegevens en ik zal onderzoeken waar de knoop gebonden ligt voor dossiers uit de provincie Brabant, zodanig dat ik een eventueel probleem kan oplossen. Globaal gezien loopt echter alles op wieltjes.

Mevrouw An Hermans (CVP) : Mijnheer de minister, ik ben in ieder geval blij met uw antwoord. Mocht het niet overeenstemmen met de werkelijkheid, dan zal ik voor een weerwoord zorgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 15.53 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 15.53 heures.*